

Bergen 6/1-52.

(65)
105400

Herr biskop Berggrav!

Siden vi skiltes på Humlegaarden, har jeg ventet på, at De i skrift eller tale skulde forsøke å råde bot på de ulykker tusener av uskyldige mennesker har måttet gjennomgå p.g.a. Deres "Folkedommen over NS" - men desverre forgjeves.

Jeg trodde de opplysninger, jeg ga Dem, om NSfolk, vårt arbeide for Norge under okkupasjonen og vårt syn på denne, hadde gjort et visst inntrykk på Dem, og at De med Deres menneskekunnskap måtte følge, at jeg talte sant. De innrømmet jo også, at De på den tid De skrev boken intet personlig kjennskap hadde til NSfolk. Det var altså på et meget løst grunnlag De fallet Deres dom.

Av disse ser jeg, at De er i full aktivitet med å skrive bøker, lese bøker osv. Det er altså ikke Deres sykdom som forhindrer Dem fra å forsøke på å gjøre uretten god igjen.

De vet selv best, hvilken betydning det vilde ha, om De åpent erkjente Deres urett. Det vilde bidra mer enn noe annet til å bygge bro over den kløft det sakalte rettsoppgjør har slått i det norske folk, og som særlig i disse alvorlige tider er meget farlig.

I Danmark har 118 kjente, rettsindige kvinner og menn rettet en henvendelse til kongering og rigsdag om revisjon av etterkrigsoppgjøret. De har sikkert selv lest henvendelsen. Det som sies i den gjelder i like høy grad i Norge. Kunde det tenkes at rettsindige mennesker her vilde gjøre det samme, eller er det norske folk blitt så avstumpet etter okkupasjonstidens og etterkrigsårenes propaganda, at det ikke lenger reagerer overfor uretten?

Fru Ragnhild Wiesener har som en av de få hatt mot til å si fra. Da De muligens ikke har lest hennes henvendelse, sender jeg den i det inderlige håp, at den vil bidra til, at De snarest søker å gjøre uretten god igjen. Ingen av oss vet jo, hvor lang tid det er oss forundt å leve.

Med hilsen

(Sign.) Ellen Schnitler.